

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 735. Quid sit hæreditatis petitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quest. 735. Quid sit hereditatis petitio.

Resp. Est actio, quâ quis hereditatem vel totam vel partem ejus petit seu vendicat ab eo, qui illum pro hærede aut pro possessore possidet. Calvin. in *Lexic. v. petitio hereditatis*. pro hærede possidere dicitur, qui putat se hæredem esse. *L. 11. ff. de heredit. petit.* pro possessore possidere dicitur, qui aliam possessionis suæ causam reddere nequit, quàm quia possideo. *cit. L. 11. §. seq.* uterque autem petitione hereditatis tenetur, ut Ulpian. *L. 9. ff. eod. de eo autem*, qualiter petitio hereditatis instituenda, vide Gail. *L. 1. obs. 68.*

Quest. 736. Quid sit hereditatis aditio & quotuplex.

1. Resp. Ad primum: aditio hereditatis (quæ & immixtio dicitur, dum in jure hæc duo: adire hereditatem, & immiscere se hereditati sæpe pro eodem sumuntur. ut Hunn. *p. 4. tit. 16. de adit. hered. n. 4.* Sichard. in *rubr. de jur. delib. n. 16.*) est, quâ quis constituitur hæres in actu secundo, adeoque distincta ab acquisitione hereditatis, utpote essentialiter dicens actum hominis, quem acquisitio non includit, dum sui ipso jure statim à morte defuncti evadunt hæredes, non quidem in actu secundo, ad quem requiritur factum hominis; sed solum in actu primo, hæc inquam aditio describi potest, quòd sit actus, quo quis pro hærede se declarat, seu se hereditatem agnoscere & amplecti, adeoque hereditatem sibi delatam & acquisitam supponit. Lauterb. in *ff. de acquir. vel omit. heredit. §. 7.*

2. Resp. Ad secundum: quemadmodum duo sunt modi, quibus aditur hereditas, seu declaratur dicta voluntas, quòd quis se pro hærede habere velit, & de facto hereditatem amplectitur, nimirum vel expresse seu verbis, vel tacite re vel facto, ita aditio dividitur bifariam in expressam & tacitam, verbalem & realem. Lauterb. *l. c. §. 10.* exempla utriusque hujus aditionis plura passim congerunt AA. ac præsertim Menoch. *L. 4. præsump. 100. de quibus quest. seq.*

Quest. 737. Qualis debeat esse voluntas illa factumque, ut habeant rationem aditionis hereditatis.

1. Resp. Primò: voluntas illa primò debet esse certa & specifica; cum ignorantis voluntas sit nulla. ac proinde scire debet illum, de cujus hereditate agitur, esse defunctum. *§. fin. Inst. de hered. qual. & diff. L. 13. §. 1. l. 19. §. 52. ff. de acquir. vel omit. hered.* ita, ut, si de morte incertus sit, etsi ea re ipsa contigerit, aditio sit nulla. Mantic. *de amb. & tac. tit. 9. num. 5.* Tusch. *concl. 184. n. 1.* Muller. in *ff. eod. th. 27. lit. a.* Item hereditatem sibi delatam. *L. 21. §. 2. ff. eod. qualis dicitur*, quando à se ipsa non patitur difficultatem, quò minus adeatur & acquiratur, cui nimirum acquisitioni nec vita testatoris, nec conditio, nec alius propior hæres est impedimento, quin statim adiri vel repudiari possit. Muller. in *ff. eod. th. 10. lit. a.* Item quâ causâ obvenit sibi, an ex testamento, an ab intestato. *cit. §. fin.* ita ut, si de eo dubitetur, vel non constet, aditio sit nulla per *L. 22. ff. de acquir. vel omit.* Muller. *l. c. lit. y.* Lauterb. *l. c. §. 12.* Item modum delationis, purè, an sub conditione delata. *L. 32. ff. eod.* Tusch. *l. c. n. 24.* Muller. *l. c. lit. β.* Item ut certus sit de conditione testatoris. ita Lauterb. *l. c.* quò ad hæc omnia remittens ad Bardil. *disp. de hered. adit. th. 4.*

R. P. Lewr. *Jur. Can. Lib. III.*

2. Secundò debet esse declarata purè sine adjunctione conditionis & diei. *L. 51. §. 2. ff. de acquir. Mantic. l. c. tit. 11. n. 10.* Masc. *vol. 1. concl. 41. n. 14.* Muller. *l. c. lit. y.* Lauterb. *§. 13.* cum aditio sit actus legitimus, qui per temporis aut conditionis adjunctionem vitatur. *L. 77. ff. de R. j.* quamvis conditionis impletio hoc operetur, ut delata sit hereditas purè; adeoque ut adeundo acquiri possit, & non, ut adita habeatur. Lauterb. *l. c.* cum Masc. *de prob. vol. 1. concl. 43. n. 3.* & ubi hæc declaratio fit verbis, non requiruntur solemnia, sed sufficienti qualiacunque, modò constet ex illis de certa & vera voluntate hereditatem acquirere volentis. v. g. dum dicitur: sum hæres: adeo, amplector, apprehendo hereditatem. vel etiam, si interrogatus, num velit esse hæres, respondet *ua vel quid mi?* Arg. *L. 1. §. 2. de V. O.* Mantic. *l. c. l. 12. tit. 11. num. 2.* Menoch. *cit. præsump. 100. num. 13.* Muller. *l. c. lit. δ.* Idem cum Cravet. *conf. 148. num. 3.* Mant. *n. 10.* Masc. dicens de dicente: saluto te tanquam hæres. Lauterb. *§. 14.* Non tamen sufficere verba futuri temporis. v. g. volo adire hereditatem: eò quòd *Tò volo* cum infinitivo non præsentem voluntatem, sed solum primum voluntatis motum ostendat; nisi tamen ex circumstantiis appareat præsens & perfecta voluntas illius. v. g. si id diceret coram Magistratu, vel testibus, vel tempore deliberandi elapso. Lauterb. Muller. *LL. cit.* uti nec verba dubia v. g. gaudeo, mihi obvenire talem hereditatem. iidem cum Menoch. *l. c. num. 27. §. 29.* De cætero perinde est, si verba proferantur ore, si per scripturam aliàs etiam in validam iidem cum Mantic. *l. c. n. 9* quin & sufficere nutum juxta *l. 93. §. 1. ff. de acquir. vel omit.*

3. Tertio voluntas debet esse libera; cum extraneus invito hereditatem licet lucrosam adire non compellatur. *L. 16. c. de jur. delib. & ibi.* Brunem, & Sichard. *num. 16.* Lauterb. *§. 11.* exceptionem dari dicens. *§. 3. Inst. de fideicom. hered.* quin & addit, si vi metue impulsus adierit, aditionem propterea non esse nullam, sed ipso jure valere juxta *L. 21. §. fin. ff. quod vi metusve caus. §. L. 85. ff. de acquir.* quamvis in hoc casu edito Prætoris detur restitutio in integrum, & abstinere possit per *cit. L. 21. §. 2.* non obstante. *L. 6. §. fin. ff. eod.* ubi de voluntate fallace & simulata, quæ nulla est.

4. Resp. Secundò: ut factum sit sufficiens interpres latentis animi gerendi se pro hærede, adeoque verè rationem tacitæ aditionis habeat, in genere tale esse debet, quod non nisi hæredi quâ tali competit, siue quod à tali persona sine nomine & jure hæredis circa bona defuncti exerceri non potest. *L. 20. §. 1. §. seq. ff. de acquir. vel omit. hered.* Menoch. *l. c. num. 1. §. 2.* Mantic. *l. c. L. 12. tit. 12. num. 7.* Muller. *l. c. th. 28. lit. β.* Lauterb. *l. c. §. 15.* ex hujusmodi enim factis ista hæredis voluntas rectè præsumitur, nisi circumstantiæ contrariæ hanc præsumptionem impediunt; cum hæc præsumptio sit juris tantum, & non etiam de jure; adeoque probationem in contrarium admittat. Lauterb. *l. c.* cum Carpz. *7. F. p. 2. c. 14. d. 20. §. seq.* Talia autem facta sunt distractio rerum hereditariarum. Menoch. *l. c. præsump. 101. n. 13.* Mant. *l. c. n. 9.* Muller. Lauterb. *ll. cit.* juxta *§. fin. Inst. de hered. qual.* nisi essent, quæ servando servari non possent, aut quæ aliàs ei obligata essent, ut Muller. *l. c. lit. ζ.* aut eorundem locatio, nisi fortè ad hoc petita licentia à Magistratu, ut Muller. *lit. n.* Item eorum divisio cum cohærede. dispositio de iis facta in